

Varför begravdes aldrig antisemitismen i dödslägrens ruiner?

De antijudiska uttalandena kom förr från högerhåll, mer sällan från vänster. Denna "obalans" får väl nu sägas ha avhjälpts, då ropen på staten Israels upphörande oftare kommer från vänsterhåll. Kristdemokraterna och Folkpartiet-Liberalerna har tydligt stått upp för denna nation, men i alla partier finns vänner till Israel, den enda säkra demokratin i Mellanöstern.

Vänsterns antisemitism är betydligt svårare att genomskåda, än höger-extremisters, eftersom förra de vill framstå som fria från rasism. Därför är det på sin plats att fråga:

Är det är något annat land som du skulle vilja upphöra än bara just den judiska staten?

Tage Erlander stödde, liksom de flesta andra premiärministrar grundandet av den judiska republiken 1948. Israel var i svårt underläge som en liten demokratisk ö mitt i arabvärlden, utan några oljefyndigheter eller andra naturrikedomar. När grannstaterna än en gång anföll Israel, 1967, tog Israel initiativet och segrade stort. Efter det framgångsrika fälttåget upplevdes inte längre Israel vara i underläge. Då la Olof Palme och Sten Andersson om kursen och ville framstå som "progressiva" och stödja "befrielseörelser". Egyptiskfödde PLO-ledaren Yassir Arafat bjöds in till Stockholm och togs emot som en statschef. Stora bidrag utgick och utgår fortfarande till Palestinska Myndigheten, som nu även erkänts diplomatiskt av Sverige.

Palestinska Myndigheten sprider judehat i läroböcker till skolbarn och vägrar ta avstånd från knivmorden på judar. Varför ställer inte Sverige några motkrav för sina biståndspengar till Palestinska Myndigheten?

Det pågår, sedan en längre tid, seriösa försök att få islam – judendom – kristendom "on speaking terms". Dessa strävanden är mycket lovvärda och kan minska fördomar och missuppfattningar om varandra. De bidrar till avspänning. Men här måste "agnarna skiljas från vetet". För seriösa troende är det avgörande vad deras egna religionsurkunder säger och hur de uppfattas. Herren Gud gav Kanaans land till myndighet under hebréerna: "Jag skall ge dig [Abraham] och dina ättlingar det land där du nu bor som främling, hela Kanaan, som egendom för all framtid. Och Jag skall vara deras Gud" (1 Mos 17:8/ Bibel 2000). "Israeliter ...Gå in i detta land och ät som ni har lust till av dess [frukter], men fall ned på era ansikten vid inträdet och be" (Koranen, Sura 2:40a Koranens budskap/ Proprius förlag AB 2002). "Gå in i det heliga landet, som Gud har bestämt för er, mitt folk! Och vänd inte tillbaka – då har ni förlorat allt!" (Koranen, Sura 5:21).

Det har på blivit alltmer vanligt att sätta likhetstecken mellan judarna och Israel, men de är två olika storheter. F.d. ärkebiskopen KG Hammar ville inte delta i ett minnesarrangemang om Kristallnatten för att han inte gillade Israels politik. Som kristna förbehåller vi oss rätten att kritisera viss israelisk regeringspolitik samtidigt som vi slår vakt om Israels rätt att finnas inom erkända och säkra gränser, utan terroristattacker.

Den ensidiga och negativa bedömningen av Israel ensamt liknar en ny antisemitism. Vi minns Herrens löfte till folket som kom att kallas Israel: Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall Jag förbanna (1 Mos 12:3).

Om palestinierna inte vill ta emot judar kan besvärliga frågor uppstå om invandring till Europa. Bland de moderna och demokratiska muslimerna, som väcker hopp, efter "den arabiska våren" smiter även islamister in, för att få del av den västerländska toleransen och scenen.

Därför är det på sin plats att fråga islamisterna om de dyrkar samme Gud som judarna gör. För klarhetens skull bör man fråga: "Tror ni på *Israels* Gud?" (Matt 15:31, Luk 1:68, Apg 13:17).

Om man dyrkar Israels Gud är det besynnerligt varför just denna statsbildning måste upphöra.